

„FERICIREA” DOAMNEI DOINA CORNEA

Dacă ar fi să luăm de bune un editorial al d-lui Ion Cristoiu, din „Evenimentul zilei”, doamna Doina Cornea ar trebui să fie fericită pentru că a fost convocată în fața Procuraturii. Concluzia unui silogism „sui-generis”, desfășurat de celebrul gazetar pe câteva file, ar fi acela că aceasta este o mostră de democrație greu de conceput pe vremea lui Ceaușescu. (Alt gazetar, nu mai puțin cunoscut — dl. Ilie Șerbănescu de la „Expres” — pune problema mult mai pertinent sub semnul lui „Să nu ne pripim...”).

Ne aducem aminte că Sartre, care cocheta cu mișcarea studentască din Franța, a avut și el necazuri cu autoritățile. Numai că, în condițiile de atunci, cel ce a refuzat premiul Nobel pentru literatură, făcea ceea ce s-ar numi o „fraudă” de lux. Eventuala „fericire” a lui Sartre (ce putea însemna o experiență existențială mai mult) nu e nicidecum comparabilă cu fericirea pe care domnul Cristoiu o propune doamnei Doina Cornea. Deoarece:

— Doamna Doina Cornea și-a probat patriotismul și

moralitatea atunci când era cel mai greu; când un protest împotriva lui Ceaușescu echivala aproape cu o condamnare la moarte.

— Sîntem doar la trei ani depărtare de coșmarul injustiției comuniste și e cam devreme să ne batem în piept cu „buna așezare” a puterii juridice, cu efectele democratice ale ei.

— Puterea juridică se găsește sub evidentă influență a președinției, a domnului Ion Iliescu; deci nu e suportată încă o reală separare de celelalte puteri din stat. Cum putem, atunci, vorbi de caracterul pur juridic al actelor ei? Să nu fie chiar deloc acesta amestecul cu resentimente politice?

— Este îndrituită Procuratura să cheme în fața instanței cel mai categoric opozant român al comunismului, atîta timp cît nu a elucdat problema terorismului din decembrie '89, a mineradelor, ca și multe alte nebulozități care „atîrnă” spectral asupra societății românești? Restaurare, restaurare, dar nici chiar așa.

Lucian FILIP

Dacă arcelele cetății ne „vorbesc” despre trecutul Sibului, tinerii care trec pe sub ele trebuie să ne vorbească despre viitorul său. Foto: R. BALINT

Hai să ne-ntîlnim sîmbăta seara

Numitul, Paul Everac, în funcția de director general al Televiziunii Române, ni se arată pe micul ecran în fiecare sîmbătă, în cadrul unui zice dînsul „Editorial”. La prima sa apariție, dramaturgul nostru ne-a atras atenția că situația este dramatică datorită în primul rînd „calității necorespunzătoare a materialului uman de care dispune România. Exemplele cu intelectualii români înghesuți la poartă, au stîrmit valuri, primul protest oficial înregistrîndu-se din partea intelectualilor din Procuratura română, dar ne putem aștepta să protesteze și alți intelectuali deopotrivă vizati de agerimea proaspătului director general.

A doua apariție a domnului Paul Everac pe ecranul care, de acum, îi aparține, a fost ponderată, cu voite efecte „tranchilizante”. Simțind domnia sa, că la prima apariție ne-a pus pe jar, cu prilejul celei de-a doua venituri și-a propus drept lozincă un sfat: „Nu vă speriați”, astfel încît tot românul sperios a putut să afle că o mulțime

de unități industriale și agricole „merg bine”, trecîndu-i frica și înviorîndu-se pe loc. „Tot ce e rău este puțin” a mai stabilit domnia sa.

Privindu-ne drept în ochi, domnul director general ne-a întrebat apoi de la obraz: „Ce vă plîngeți?” Chiar așa, ce ne tot plîngem, că doar vedem bine că răul nu-i chiar așa de negru pe cît îl fac „denigratorii”. „Nici nu-i chiar așa de rău”, conchide domnul Paul Everac riscînd un nou val de proteste și din partea neintelectualilor români de la orașe și sate.

Cele două apariții la „Editorial” n-au reușit să ne spună nimic; va trebui să mai așteptăm. Noul păstor al telespectatorilor români ne-a asigurat că după 1 martie vom constata negreșit saltul calitativ al emisiunilor de pe micul ecran. Ar fi un dar frumos, un mărtisor la care rîvnim de multă vreme; numai de nu s-ar amîna totul pentru 1 aprilie.

Mihai BRATU

Democrație KWASHIORKOR

Parlamentul este o instituție pasivă, cum este Tribunalul, de exemplu, care nu se poate autosesia — ca să vorbim de termeni juridici. Prin urmare dacă altcineva nu trimite proiecte de legi, Parlamentul moare de inaniție. Principalul furnizor de proiecte este Guvernul. Acesta este cel care are nevoie de cadrul legal pentru a putea să-și pună în aplicare programul. Or, dacă guvernul nu trimite proiecte de legi, sau trimite anumite proiecte de legi, Parlamentul nu are ce să facă. Cu toate protestele noastre, ale parlamentarilor, inițiativa parlamentară propriu-zisă este foarte redusă în materie legislativă. Pînă acum guvernul n-a trimis aproape nimic.

Textul de mai sus a fost reprodus din interviul acordat ziarului nostru de senatorul de

Sibiu, dl. Nicolae Manolescu în numărul 546/3.III.1993. Revista Academia Cațavencu ar fi stabilit o relație între noțiunile Parlament, Tribunal, Guvern și pasiv, dar pentru că nu avem harul umorului arătăm că ilustrul critic literar și senator al nostru se află în eroare. Articolul 73 din Constituția Republicii (ex-Socialiste) România reglementează inițiativa legislativă în 5 alineate. Fiecare senator și fiecare deputat, nu numai guvernul, are drept la inițiativă legislativă.

Asta era adevărul în România, se pare, altă dată. Sînt cunoscute legi care poartă numele

(Continuare în pag. a III-a)
Ion UNGUREANU

OPINII Interesul poartă fesul...

Din dicționare aflăm că a calomnia înseamnă a defăima, a ponegri, a face afirmații neadevărate ce lezează reputația și onoarea cuiva. Mai simplu, a vorbi de rău. Deci, orice abatere de la adevăr, care prejudiciiază imaginea reală a unei persoane, este culpă de calomnie, mai mult sau mai puțin gravă, scopul urmărînd fiind discreditarea publică a celui/alt prin a-i atribui „păcate” improbabile.

Deșul de frecvent se înfîlnește și fenomenul invers, înfîl, în sihăstria mea de păstor al păsărilor cerului, mă întreb ce-ar putea să însemne a vorbi excesiv de bine pe cineva, sulemenindu-l cu „virtuți”, ce nu pot fi, nici acestea, confirmate cu vreo probă pe măsură. În ambele situații e vorba de tipuri cu o psihologie aparte, deși în esență e același lucru: abate-

re de la adevăr prin deformare, mistificare sau idealizare, cu intenția fie de a compromite, fie de a sanctifica. Calomniatorul și idolatrul săvîrșesc, în fond, aceeași culpă, cu mijloace diferite și urmărînd scopuri opuse. Cel luat în obiectiv rămîne el însuși, doar „pozele” lui publice sînt altfel; așezat în rama adevărului, la dimensiunile-i reale, s-ar putea să fie un om respectabil, chiar distins, nu fără merite, dar, într-un caz e îndreptățit să te cheme în instanță iar în celălalt să se simtă măgulit (ah, vanitatea!) și să te vrea „copil de casă”, cu onorurile cuvenite...

Cu astfel de gânduri îmi alinam hurdăcăturile de masină, la întoarcerea acasă, conștinuînd să deliberez apropo de pățania șefului meu de tură... Abia intrat în casă,

sînt căutat de moș Gherasim, care, iluminat la față, îmi spune rîspicat: — În sfîrșit, vom obține și noi clauza! Americanii au cedat... Îmi pun în mînă TRIBUNA din 12 ian. a.c., mi-arată cu degetul ceva pe pagina întâi și pleacă. Citesc dintr-o suflare: Doi ziditori pentru Sibiu! academic... Recitesc și rămîn contrariat, chiar consternat. Autorul, anume (V.D.), ne înștiințează că „două evenimente” — urmînd altora — „s-au adăugat spre a reîntregi și reface blazonul Sibului intelectual aurit cu tradiții”. Un eveniment — alegerea I.P.S. Antonie Plămădeală ca membru de onoare al Academiei Române — reprezintă într-adevăr o înaltă și bineme-

(continuare în pag. a III-a)
Lulu BENEȘTEAN

Avertisment

Sindicatul Șoferilor din România — filiala Sibiu face apel urgent la puterea locală și administrativă precum și la publicul sibian (să fie alături de noi în luarea măsurilor față de gravele pericole existente datorită depozitării deșeurilor toxice pe raza municipiului și județului Sibiu. CEREM: 1. Returnarea urgentă de pe raza municipiului și județului Sibiu a deșeurilor; 2. Implicarea puterii locale în luarea deciziilor concrete care se impun pentru îndepărtarea deșeurilor; 3. Pedepsirea persoanelor vinovate de depozitarea acestor deșeuri.

În cazul în care nu se vor lua nici un fel de măsuri pînă la data de 15.02.1993 Filiala SSR Sibiu va recurge la adoptarea unor măsuri care să determine pe cei răspunzători să îndepărteze periculul deșeurilor toxice.

COMITETUL DE CONDUCERE, SSR SIBIU

Lecția de viață a Maramureșului

„Cită frunză-i pe păduri“ (I)

Baba Nița Gogea din Oncești, căreia i s-a dus vestea de descintătoare, are 83 de ani. O găsim bolnavă în pat, în casa uneia dintre cele trei fiice ale sale. Dormitează cu capul lăsat pe perna albă cu alesături, învelită pînă din sus de briu cu o cergă mîtoasă. La intrarea noastră tresare ușor și deschide ochii ca după un somn lung, din care parcă ar vrea și n-ar vrea să se trezească. Flica o ajută să se ridice în capul oaselor și îi pune perna sprijin la spate. Are fața prelungă și slabă, numai pielea și os, orbitele ochilor adînci ca niște scorburi, sub sprincenele abia vizibile, confundindu-și culoarea cînepie cu paloarea frunții și a obrazilor. Bărbia ascuțită, nasul lung și ușor coroiat, cîteva șuvițe de păr alb ca varul ieșindu-i de sub năframa legată la spate. Nici un dinte în gură — numai buzele supte și ele în interior, peste gingiile descarnate.

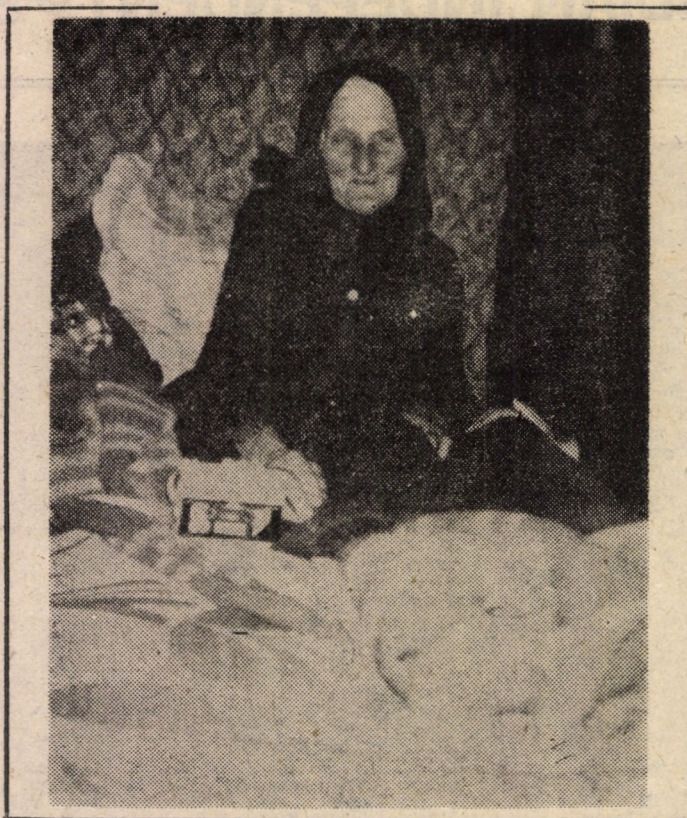
Ne privește cu o oarecare neîncredere, ca pe niște străini veniți să-i tulbure odihna somnolentă de dinaintea mutării în „ceea lume“, „la alt stăpîn“, cum singură se exprimă. De trei săptămîni n-a mîncat decît cîte un pic de lapte și cîte un ou moale pe care îl soarbe direct din coajă. N-o doare nimic, nu despre asta-i vorba, atîta doar că „i-a sosit vremea“, simte și ea acest lucru, i se arată mereu semne prevestitoare. De cîțva timp îl visează pe bărbatul ei mort în urmă cu mulți ani. Ultima dată l-a văzut la o răscruce de drumuri, cu clopul lui mîndru pus pe o ureche, întrebînd niște oameni dacă nu i-au văzut boii rătăciți din ciurdă. „El și acolo tot cu boii, săracu“. Mai mult: azi noapte s-a visat și ea acolo. „Doamne, ce lume ciudată! Da' să știți că nu-i peste tot mîndră. Am văzut și o casă așa, ca o baracă, unde locuiau trei femei. M-am băgat înăuntru și le-am văzut: erau niște doamne, da' îmbrăcate cam sărăcăcios. Și în casă nu erau decît niște pricuri cu niște cerși vechi și o poliță cu trei oiegi de horincă îndulcită. M-au chemat să rămîn cu ele, da' n-am vrut, am zis că oi rămîne

cînd m-oi întoarce, că vreau să mă duc să văd grădinile raiului. Da' pe cînd m-am întors nu m-au mai chemat“.

Nu i-a sosit încă vremea, înțelegem noi din cele rela-

tate, mai are de stat un pic pe pămînt. Cîț, numai Dumnezeu știe. În fața acestei întrebări nici descîntecele ei nu pot da un răspuns.

Vasile AVRAM

Destinul unei case

Casele ca și oamenii au propriul lor destin.

Casele ca și oamenii se pot pierde fără ca urma lor să poată spune ceva veacurilor următoare.

Dar ca și oamenii, ele pot străluci meteoric, intrînd în nemurire.

O asemenea casă, ca multe de altfel, străjuia Dealul Hănășeștilor înfruntînd timpurile.

Ridicată din „pchiatră“ cu ieruri, cu grinzi masive cioplite „cu paholț“ din barda unui meșter anonim cu mare dragoste de lemn, casa din „crîngul“ Hănășești, comuna Poiana Vadului nu va repeta soarta suratorilor sale, „sparte“ de febra modernizării.

Demontată „pchiatră“ cu „pchiatră“, grindă cu grindă, ea își va împlini destinul în Muzeul din Dumbrava Sibiului.

Să fie, ea, casa în care a învățat două clase „Crășorul munților“, așa cum cu dragoste și mîndrie o spune dl. învățător Cornel Candrea, urmaș al bunicului lui Avram Iancu, Ionuț Candrea, cărui micul pui de moț i-a fost dat în grijă? Vorbele urmașilor așa grăiesc.

Să fie, ea, casa în care după 1848, eroul martir al mo-

știlor și al întregului nostru neam poposea în peregrinările sale înainte de ca moartea să-i fi curmat șirul zilelor? Cei bătrîni așa spun.

Și atunci, dacă e așa, foșnetul frunzelor din Dumbrava Sibiului se va împlini cu cîntecul scos de flutierul Iancului, căci nu se poate ca ceva din spiritul lui să nu dăinuie în casa adusă în muzeu.

Aici, moșii vor putea veni să vadă cum lingă casă vor apărea „cohea“ și șura „cu șaituitură“, iar mai apoi alte gospodării, care vor forma un „crîng“ și care le vor aminti de viața lor de altădată.

Aici, în Dumbrava Sibiului, vor putea veni toți fiii acestui neam ca să-și recunoască propriile case și să spună: „Aici m-am născut“.

Tatu ALEXIU

Îndreptare

În articolul „Din nou s-aude un strigăt de război“ (ziarul nr. 548, 5 februarie a.c.), din pagina a III-a, coloana a III-a, în loc de 1,2 milioane se va citi 1,2 miliarde dolari aur.

Asociațiunea „ASTRA“ nu poate fi mereu ignorată

Cînd, în toamna anului trecut, am aflat că Muzeul Civilizației Populare din Sibiu și-a adăugat pe frontispiciu numele ASTREI, mărturisesc că n-am fost prea surprins și că m-am bucurat sincer.

N-am fost surprins pentru că directorul instituției, dl. Corneliu Bucur își făcea publică respectiva intenție încă din 15 februarie 1990, cu ocazia constituirii grupului de intelectuali sibieni care au avut inițiativa reactivării Asociațiunii și m-am bucurat, crezînd eu, că finul intelectual și om de cultură care este dl. dir. Bucur, acționa din pure și dezinteresate considerente culturale și, mai ales, din prețuire pentru reînviata grupare culturală, numită „Astra“, chiar dacă, pînă în momentul acela, nici unul din angajații sus-numitei instituții naționale cu sediul în Sibiu, nu aderase la statutele „Astrei Rediviva“ (n-a făcut-o nici pînă azi). Surprizele a-

veau să apară după aceea, pe rînd.

Întîi, am aflat, din presă, că aprobarea pentru completarea numelui Muzeului cu apelativul ASTRA a primit-o domnul director din partea Ministerului Culturii, fără să țină seama că Ministerul Astrei se găsea la Sibiu, și nu la București. Se juca tare și la intimidare încă de la început.

Am aflat, apoi, că s-au organizat diverse întruniri, simpozioane și conferințe de presă la care Consiliul Central al „Astrei“ a fost invitat (dacă și cînd a fost?) selectiv. Dar, mai ales că la toate se puneau sub semnul întrebării utilitatea actuală a Asociațiunii și chiar dreptul ei la existență (Motivele, aș zice, că îmi scăpau însă, sincer, înțuiam că e vorba de o mașinațiune de culise).

Și, iată, recent, bomba a explodat, risipind în peisajul cultural sibian noi motive de discordie, de animozități și disensiuni.

Este evident, acum, că Muzeul Civilizației Populare voia, musai, să-și adauge în coadă (da, doar în coadă!) numele „Astrei“ pentru a se face stăpîn, de fapt și de drept, pe bunurile Asociațiunii, în speță pe clădirea din strada Bărbăntu nr. 5 (Parcul „Astra“), fostă și rămasă Casa Centrală a Asociațiunii.

Conducerea muzeului se face a uita că așa a fost gîdit respectivul edificiu (cu toate anexele sale), drept Casă Centrală a Asociațiunii în că la adunarea generală de la Mediaș, din 1897 și în acest scop a fost ea dăruită la inaugurarea din 1905, spre a o-

croti toate cele ale Astrei: Comitetul Central, administrația, biblioteca, muzeul, sala de festivități (prima sală de teatru român din Transilvania). Este de remarcă faptul că întregul complex cultural-național a fost ridicat prin efortul exclusiv al aștrilor, fără nici un ajutor oficial.

În anul desființării abuzive, în clădire a rămas doar biblioteca, trecută printr-o serie întreagă de subordonări departamentale (raională, orașenească, județeană, etc.), bunurile muzeului (exponate, mobilier) fiind însușite, încă de atunci, de Muzeul Brukenthal, din care și-a constituit secția etnografică și de artă populară; sala de festivități a fost atribuită, destul de multă vreme, Casei raionale de cultură „Ștefan Gheorghiu“, iar clădirea administrativă, din strada Șaguna, a fost repartizată, ca spațiu de locuit, diferiților chiriași, deveniți, acum, apropitari cu acte în regulă (tot așa s-a întîmplat și cu clădirea alăturată, fostă a „Școlii civile de fete“, și ea tot ctitorie a „Astrei“). Deci, ca și Cămașa lui Hristos!

După 1990, cînd Asociațiunea a renăscut, atît la Sibiu, cît și într-o serie de centre transilvane — Arad, Oradea, Blaj, Tirgu Mureș, Baia Mare, Năsăud, Dej, Orăștie, Beiuș, Seini, Tirgu Lăpuș, Lipova —, eforturile actualilor ei conducători s-au îndreptat nu atît spre revendicări patrimoniale (chiar dacă cereri cumînți pentru acordarea cel puțin a unui sediu s-au făcut, dar...), ci spre acțiuni și activități care să redea „Astrei“ prestigiul și strălucirea de altădată și de totdeauna (pe la acestea slujbașii muzeului

au strălucit prin absență, chiar dacă se numesc „Astra“). Dar, iată că ficele Asociațiunii — Biblioteca și Muzeul — sînt mai practice: își dispută moștenirea, fără să se gîndească la soarta părintelui, aruncat în stradă și trăind din mila publică.

Surprinde, de asemenea, faptul că la recentul „proces de împărțire a bunurilor“, desfășurat sub arbitrajul Consiliului Județean, din nou conducerea „Astrei“ n-a fost invitată, măcar formal.

Oare chiar atît de mari și agresive să fie orgoliile conducătorilor celor două instituții de cultură ce se revendică a fi răsărite și crescute din trunchiul „Astrei“, încît să ignore total faptul că „Asociațiunea“ există, că ea ar trebui să aparțină tuturor și că merită atîta considerație și alt tratament?!

Un lucru este cert: Asociațiunea „Astra“ ființează și ea este singura moștenitoare, de fapt și de drept a tuturor bunurilor materiale și spirituale ale ctitorilor, de la 1861 și pînă în 1950, și, dacă se va vedea și în continuare ignorată ca persoană juridică și transformată în obiect de tranzacție patrimonială, în numele celor 1500 de membri cotizanți și al altor cîteva mii de simpatizanți și susținători din toată Transilvania, va acționa prin lege pentru obținerea întregului patrimoniu ce-i aparține, spre a-l administra în numele binelui și folosului culturii naționale, în spiritul tradițiilor și al statutelor sale actuale.

prof. Nicolae GASTONE,
vicepreședinte al Asociațiunii „Astra“

CONVOCARE

Adunarea extraordinară a asociațiilor Societății 21 — Radical, va avea loc în data de 16 februarie a.c., ora 14, avînd următoarea ordine de zi:

1. Bilanțul pe anul 1992;
2. Modificări în statutul societății;
3. Diverse.

PROGRAM

Miercuri, 10 februarie 1993

7,00 TVM. Telematinal. 10,00 TVR Iași. 11,00 TVR Cluj. 12,00 Film serial. Din voia Domnului. Înregistrare CFI. Episodul 5 (Reluare). 12,50 Worldnet. 13,30 Desene anima-

te. Cupido. Înregistrare CFI. 14,00 Actualități. Meteo. 14,15 Ora de muzică. 15,00 Preuniversitaria. 15,50 Tragerea Pronoexpres. 16,00 Oameni de lingă noi. 16,30 Farmecul muzicii. 17,00 Actualități. 17,05 Sport-Club. 18,05 Televiziunea vă ascultă! 18,35 Arhive folclorice. 19,00 Mesaje prin milenii. 19,30 Desene animate. Nils Holgesson. 20,00 Actualități. 20,35 Sport. 20,40 Telecinemateca. Prizonierul din Manhattan (SUA, 1975). 22,25 Azi în prim plan. 23,10 Actualități. 23,25 Simpozion. Revistă de literatură și arte. 0,10 Închiderea programului.

S. R. L.

str. Samuel Brukenthal nr. 2
Sibiu, tel.: 41 81 08; 41 59 98;
41 52 10; 41 81 18 (prefix 092)

Redactor șef: Traian Suciu • Secretari redacție: Ioan Rodean, Eugen Săucea

• Redactori: Gabriela Bălan, Natația Droc, Lucian Filip, Marius Gheorghiu, Ion Gîrnod

Ștefan Mihai • ISSN 1220 — 8124 • Tiparul: POLSIB S.A. Sibiu

Interesul poartă fesul... **OPINII** Promovarea prostiei

(Urmare din pag. 1)

ritată apreciere a operei unui slujitor de frunte al ortodoxiei și al culturii românești. Când cărțile vorbesc și conving, vorbele mari sînt de prisos. În cumpănă este pus celălalt „eveniment”, care ar fi smuls urbea din amorteală: de curind, domnul X „este profesor universitar” (să fie singurul? cel dintîi?), ca „recunoaștere a meritelor unui universitar” (născut, iar nu făcut). Ce vrea să insinueze dl. (V.D.) de se umflă așa în pene? Că încă din leagăn i se va fi cîntat nu „nani, nani, pușor” ci „Gaudeamus igitur”? Că alții se fac universitari după ani îndelungi de trudă, pe cînd alții se nasc burdușiți cu bibliotecă întrege și cu „opera magna” sub căpății, gata scrisă? După un vîrtej de piruete și superlativ, de care ni se făcuse lehamite pe vremea unor academicieni fără operă prezentă drept cititori de cultură, freneticul adulter țîșnește într-un jet de admirație, care l-a tulburat, se pare, pe bietul moș Gherasim: „Sibiul universitar, România universitară, Sud-estul european academic au avut în el un purtător de cuvînt care a impus Washingtonului. Un ziditor!” Atît delir în pana unui gazetar e ne-maipomenit! Tara aceasta a avut mulți oameni luminați, dar despre nici unul nu s-a afirmat o asemenea năstrușnicie. Ceaușescu însuși ar fi învidios! Ce-i va fi umilit și îngenucheat pe închipuiții ăia de peste Ocean? Oare domnul X chiar se simte ono-

rat de astfel de fantasmagorii ale unui toboșar servil? Să-și contemple narcisiac chipul cioplit la dimensiuni de zgîrie-nori? N-aș crede. Despre domnia-sa am o idee destul de vagă, „modelată” tocmai de zelul hagiografic al lui (V.D.) care exaltă „merite”, „contribuții de maximă importanță”, „recunoașterea pe meridiane” etc. la modul general. Doar nu se referă la vreun aport diplomatic! Sau, cum e așa impresionabil, consideră că două traduceri a cite 120 de pagini, la o distanță de aproape două decenii, sînt suficiente pentru prestigiu planetar? Eforturile unui intelectual pentru binefaceri de ordin cultural — ca, de pildă, înființarea unor „centre” americane, engleze, germane, la Sibiu — merită, fără îndoială, prețuire și publicitate, ceea ce se poate face decent, temperat, lucid, fără a incita curiozitatea celor mai puțin creduli, fără gesturi faraonice care pot avea efect contrar, de compromitere și ridiculizare prin exagerare. E de-a dreptul penibil și de un savantific stupid să scrii **UNIVERSITATEA oferă Templul CULTURII** — ca titlu (TRIBUNA din 21 ian. a.c., semnat, cu convingere, Victor DOMȘA) —, unde, nestăpînindu-și elanul apoteotic, autorul conchide cațavencian: „Universitatea din Sibiu se oferă lumii cu valențele unui ziditor de marcă aproape legendară”. Cu astfel de hîlăre impetuoșitate, adoratorul de ocazie riscă să-și așeze pe un soclu prea înalt, cu un suport de mucava, chipul venerat.

Nu am la îndemînă un alt exemplu de om al Cetății căruia să i se închine cu ostentație așa osanale din partea aceluiași admirator prea-plecat. Dacă acesta și-ar pune cap la cap ditirambii revărsați de vreo doi ani, ar obține un volumaș omagial, ca trambulină pentru un eventual salt „academic”, ca „recunoaștere a meritelor unui...”, după ani și ani de disidență în fotolii călduțe și succulente. Ce impulsuri obscure să-l îndemne pe un gazetar să scrie astfel? De ce simte el nevoia să jubileze fără simțul măsurii și să nu se mențină în marginile adevărului? Iată o psihologie „complicată”. O explicație posibilă ar fi reflexul dobîndit de-a lungul atîtor ani de cult al personalității, fără de care nu se crede în apele lui. Nu-i exclusă nici o altă explicație care o implică dialectic (nu-i așa?) pe cea dintîi. Românul are o vorbă plină de tîlc: **interesul poartă fesul**... Atîta cheltuielă de alămuri zornătoare n-are cum fi în deșert. E preatransparent jocul și sînt prea „clasic” mijloacele folosite pentru a nu bănuși dincolo de vîlul gongoric o pradă răscopăit.

De aceea mă întreb acum și mai răscolît: a exalta nemăsurat, fără a fi obiectiv, faptele unui om, umflîndu-le cu nerușinare, nu este tot un soi de calomnie? Firește, cu o deosebire esențială: e dulce, voluptuoasă, ca un gîdilic al vanității... Numai că lauda, nicodată dezinteresată, ascunde o ignobilă lipsă de sinceritate.

Prostia mi-a creat totdeauna o repulsie, deși am avut în același timp un fel de înțelegere pentru ea; trebuia să fie ajutată să se mai salveze cît se poate și să se evite marile pericole care o provoacă.

Nu am acceptat însă incurajarea și mai ales oficializarea ei, ridicînd-o în ierarhia valorilor. Asta a făcut de fapt comunismul, iar urmările se văd. S-a mizat mult pe imensitatea ei, în special ca forță populistă. Din asta s-a născut o teorie prin care oamenii ar putea fi egali între ei, în pofida gusturilor, formațiunilor și opțiunilor atît de diferite... O mare prostie.

Pentru asta ar mai trebui să fim cu toții cel puțin la fel de sănătoși, frumoși sau deștepti: or, știm bine că nu sînt doi oameni la fel. Pentru exemplificare, dezbrăcați cinci indivizi și puneți-i alături. Veți vedea cît se deosebesc unii de alții.

Nu același lucru se întîmplă cu cinci animale de rasă (!) care par identice. În primul caz este vorba de degenerarea speciei, urmarea îndepărtării de rigoriile naturii. Asta ne poate duce cu gîndul că ideologia egalitaristă este valabilă mai mult pentru animale și nu-i lipsită de sens, pentru că toți cei care își mențin concepțiile retrograde, prin întreaga lor manifestare sînt foarte aproape de primitivismul animalic.

De cînd este lumea, tot răul se datorează prostiei, la care ne adaugă inversiunile morale care sînt o altă poveste, în care egoismul, viclenia, ticăloșia sînt tot o consecință a proliferării acestora.

Mai grav este că nici organele internaționale nu pot interveni și stăvilî urmările ei nefaste. Ceea ce se întîmplă în fosta Iugoslavie, Somalia, Afganistan, India, Irak sau în alte părți ale lumii, ca focare de incendiere a binelui demonstrează influența pe care o poate avea prostia întîrețută din păcate.

Nu mai puțin în țările din fostul imperiu sovietic, sau la noi, unde restaurația structurilor comuniste menține izolarea noastră pe plan internațional, politizarea aparatului administrativ întîrește neîncrederea, convocarea doamnei Cornea la procuratură trezește indignarea generală, alimentarea discordiei cu opoziția stopează ajutoarele scîntate, iar tergiversarea punerii în practică a programului de reforme ilustrează tot mai mult că asistăm de fapt la o „emancipare a prostiei” în detrimentul ieșirii din impas.

Instaurată sistematic timp de cincizeci de ani este într-adevăr greu de eliminat peste noapte, dar pervertirea înțelepciunii și incurajarea ei prin toate mijloacele este o formă evidentă de revenire la ceea ce a fost, de compromitere a actualei formații guvernamentale și prezidențiale.

Viclenia care urmărește interese de clasă meschine și consolidarea puterii politice este incapabilă să ascundă neputința de care s-a dat și se dă în continuare dovadă. După 45 de ani de activism formal și 3 ani de campanie electorală sterilă este clar că incompetența nu mai poate fi nici salvată și nici menținută multă vreme, prin penibila „emancipare a prostiei”. Înțelepciunea va trebui să triumfe, pentru înfăptuirea idealurilor de prosperitate și dreptate supuse prea mult vicisitudinilor vremii, pentru care au murit atîția eroi ai neamului și pentru care cei de bună credință, rămași în viață, vor trebui să scape de atîta umilînță și frustrare.

Arh. Liviu NICULIU

P.S. Parafrăzînd pe Paul Everac (scos de curînd din arhivele proletcultiste) după a doua apariție la televiziune prin viziunea sa populistă, în afara prostiei, trădează două boli incurabile ce recidivează: oportunismul și demagogia respingătoare.

Vasile GIURGIU

Tinerețea și tineretul!

Transformările sociale, revoluțiile și războaiele au fost și vor fi înfăptuite, în primul rînd, de către tineret. Numai el are capacitatea de a penetra în cele mai dificile acțiuni cu posibilități de succes.

În opoziție cu ei, vîrstnicii, bătrînii uită că și ei au fost tineri; au avut un nobil ideal pentru care au luptat uneori chiar cu prețul vieții. În virtutea acestui trecut au pretenția la supremație în societate, fapt ce dă naștere la antagonisme sociale între cele două vîrste, ceea ce frînează progresul.

Tineretul și bătrînii trebuie să trăiască în simbioză, să-și sincronizeze interesele; bătrînii cu îndrumarea izvorîtă din

experiența lor de luptă pentru binele patriei, iar tinerii, care dispun de elan, de forță psihică și fizică să facă în așa fel ca rezultatul muncii lor să prezinte și să ducă la propășirea întregii societăți. Simbioza între cele două categorii de vîrstă este imperios necesară, mai ales că instinctul de conservare la vîrstnic este mai accentuat, în timp ce tinerii prea puțin tin seama de acest factor. Ei sînt și trebuie să fie în prima linie de activitate. Se înțelege că din această coabitare nu pot lipsi generațiile avînd 40—

60 ani, care au ajuns la apogeul maturității. Rolul lor este bine definit.

Ca urmare a unor fenomene sociale, a unor zguduiri lucrurile au o evoluție neconformă cu interesele generale. După primul război mondial, luptătorii făuritori ai României Mari pe bună dreptate au pus mîna pe putere în stat. Era dreptul lor. Au greșit însă în fața istoriei, prin marginalizarea generațiilor tinere, care au urmat după anul 1920. Acestea n-au fost activate în lupta politică, pentru că la timpul oportun s-a preia ștafeta. De acest fenomen a profitat Garda de Fier — legionarii — care, prin lozinci încîntătoare, patriotarde au atras o mare parte din tineret. Această formațiune politică a fost aservită nazismului.

După 23 august 1944, tineretul s-a organizat în subteran și în munți luptînd împotriva comunismului.

Revoluția din decembrie 1989 a sacrificat și ea multe

și valoroase vîrstare ale tinerimii române — eroi care se înscriu în cartea de onoare a neamului.

Golul de putere creat în stat a fost acoperit de eșalonul doi al comuniștilor. Aceștia au făcut totul pentru marginalizarea tineretului ostil comunismului. Mulți tineri au abandonat lupta, luînd drumul exilului, însă floarea tineretului a rămas în țară.

Partidele politice istorice nu și-au făcut datoria față de tineret. Cei bătrîni au acaparat toate posturile de conducere, au ajuns deputați și senatori. Activitatea lor în parlament a fost și este anemică. Penetrarea ideologiei lor în mediul rural excelează prin... absență. Cu ce au contribuit ei la educarea culturală, civică și politică a populației? Tineretul are forță să o facă. Dar în fața acestor fenomene, tineretul trebuie să înțeleagă că progresul social, emanciparea nu se vor servi pe tavă. Totul se dobîndește prin luptă și muncă; nimic nu se obține pe gratis.

Democrație K WASHIORKOR

(urmare din pag. 1)

referentului. De exemplu, propaganda agresivă, dictată de Komintern, a Partidului Comunist din România împotriva statului „multinațional român” a avut drept replică din partea PNL un proiect de lege cunoscut mai apoi sub numele referentului său: **legea Mirzescu**. Raporturile sindicale erau reglementate de **legea Trancu-Iași**. Și modificarea unei legi este o inițiativă legislativă.

În ultimele două decenii și mai ales în ultimii doi ani ni s-a tot spus că prosperitatea noastră, a fiecăruia, ar depinde de o lege americană, a clauzei națiunii celei mai favorizate, care nu ni se acordă datorită unui pretențios amendament **Jackson-Vanick**.

Nu cred că ar fi o pretenție impoliticoasă dacă declar că aștept o lege sau un amendament **Manolescu-Apolzan**. Dar la noi, la români, totul este original. Metoda aplicată de executiv a fost aceea a îndopării gîșcilor, motiv pentru care parlamentarii anteriori ar fi fost îndreptățiți să scandeze: **noi (nu) legi-**

feram, noi ne-ngrășăm. Guvernul Văcăroiu neglijază, pînă la inanție, nutriția Parlamentului cu proiecte de lege sau îi aplică o alimentație, intenționat, carentială care să debilitze democrația. Simptomele au fost vizibile din primele ședințe ale CPUN-ului și s-au constituit într-un **sindrom**, ale cărui cauze sînt întîrețute în permanență de către cei care nu vor să dea seama de dezastrul în care au adus națiunea.

Inanția legislativă pe care o aplică Guvernul unui Parlament incapabil, decamdată, de inițiativă va ajunge în faza finală, care poartă numele de, **marasm** (gr. secăt).

Această malnutriție este dirijată și incapabilă să nască și să crească o democrație veritabilă, pentru că nu este decît ceea ce s-a dorit: **COPILUL ROȘU**, sindrom malnutritiv, cunoscut în medicină cu un termen din limba bantă: **K WASHIORKOR**.

Ni se pregătesc o legislație și o democrație cu sindrom **K WASHIORKOR**, copilul roșu.

Mica publicitate

PIERDERI

● Pierdut chitanță vamală eliberată de Vama Sibiu pe numele Comșa Elena. O declar nulă.

● Pierdut legitimație de serviciu eliberată de intr. 13 Decembrie Sibiu pe numele Adam Paula. O declar nulă.

● Pierdut legitimație de serviciu eliberată de intr. 13 Decembrie Sibiu pe numele Adam Florin. O declar nulă.

● Pierdut legitimație de serviciu eliberată de PIM SA pe numele Ciobogabiu Ilie. O declar nulă.

VINZĂRI

● Vind DM urgent. Cumpăr ambele oglinzi exterioare de culoare neagră ptr. Dacia 1310. Telefon 43 26 61 după ora 16.

● Vind video recorder Fujonai nou. pret 450 DM sau lei. (seara). Telefon 44 09 59.

● Vind 20 perne puf 50 X 50. acvariu sticlă 35 X 25 X 18. acvariu cornier 60 X 30 X 25 — 5 kg vopsea crem, autosifon, cuier metalic de hol 1.55/1.30. Telefon 44 37 85.

● Vind fin și scindură. Informații str. Săliște nr. 2.

● Vind TV alb-negru semitransistorizat, pățut pentru copii, sobă teracotă tip vechi. Telefon 41 68 81.

● Vind bicicletă bărbătească stare bună. Telefon 44 98 31.

● Vind curea distribuție nouă, nr. 20 104 S. Pret 9 600 lei. Telefon 44 62 13.

● Vind atelier de țesătorie complet în stare de funcționare. Vind vin vechi pentru nuntă (alb), aproximativ 200 litri. Telefon 47 23 29.

● Vind stăpex alb 3 400 lei/kg și mașină de spălat automată, românească. Pret 80 000 lei. Telefon 44 71 96.

● Vind moară diametrul pietrei 1 m — grâu, porumb, motor TN 12.6.P masă circulară creat în lung, masă tăiat lemne foc. Informații com. Ponor nr. 63. Stanca Sabina.

● Vind antenă recepție TV cu 15 elemente. Tel. 44 15 83.

● Vind platină germane, filtru ulei pentru Opel, W. Audi butoi 200 l metal pentru benzină, gaz etc., diverse piese. Tel. 43 40 20.

● Vind urgent apartament casă particulară 3 camere, bucatărie, baie, dependințe, garaj, pivniță. Central. În lei sau valută. Negociabil. Seriozitate. Inf. luni — vineri orele 18—21. Tel. 43 40 20.

● Vind circular trifazic motor 4,5 kw, taie și busteni, motor trifazic și motor monofazic 1,5 CP, cablu 5 m cu șteker în stare de funcționare. Tel. 56 19 77.

● Vind vin alb și în cantități mai mari. Tel. 41 70 59.

● Vind video Panasonic cu telecomandă. Pret 1100 DM negociabil. casete video înregistrate pret 1800 lei și mașină de cusut Nauman. Inf. 47 41 39 după ora 16.

● Vind TV color „Universum” în perfectă stare de funcționare. Tel. 43 29 25.

● Vind 30 piese lepure netăbăcite, masă împănare vechi, televizor alb negru „Temp” cu tub de 3 ani și lămpi rezervă. Inf. tel. 42 14 08.

● Vind TV color marca ITT și Saba — ambele cu telecomandă în perfectă stare de funcționare. Telefon 43 29 25.

● Vind televizor color „Grundig” cu telecomandă, puțin folosit. Pret 150 000 lei. Tel. 48 19 64, după ora 16.

● Vind orgă lumini import pentru culori acționată prin microfon ultrasensibil, aparat proiectie diapozitive semiautomat import — 36 filme Dia la o încărcare — si ecran proiectie mare. Inf. tel. 42 96 66.

DIVERSE

● SC „CETATE” SRL Sibiu face înscrieri pentru cursuri de focșiști autorizate ISCIR — Legislație și contabilitate și vânzatori gestionari. Tel. 43 65 19. (41)

● Cedez certificat proprietate contra televizor color. Tel. 43 91 03.

● Căutăm prin firmă de lucru în străinătate. Tel. 44 98 31.

● Execut traduceri, dactilografieri și legalizări acte limbile engleză, germană și română. Tel. 44 71 96.

● Găsit certificat de naștere pe numele Schuster Helga Brigitte. Tel. 42 70 07.

● Traduceri, legalizări acte în/din limbile olandeză, suedeză, maghiară. Tel. 092/47 23 86.

● Transport persoane în/din Germania în 15 februarie și 1 martie. Tel. 092/47 23 86

INCHIRIERI

● Inchiriez apartament 2 camere nedecomandate în Hipodrom, B-dul Mihai Viteazul et. II. telefon. Convenabil, numai în valută. Cumpăr două (un) fotoliu mic. Tel. 42 74 45.

● Caut garsonieră pentru închiriat. Ofer 15 000 lei. Tel. 44 26 72.

SCHIMBURI LOCUINȚĂ

● Schimb apartament două camere cu cameră sau garsonieră. Tel. 092/43 52 53.

MATRIMONIALE

● Domn prezentabil 44/1,73/80, doresc să cunosc o doamnă de vîrstă apropiată în vederea unei prietenii sincere. Aștept întîlnire pentru Jack.

● Brunet 35/1,67/54 naționalitate germană, singur cu locuință doresc corespondență cu o fată singură și înțeleasă. Sînt bolnav de inimă și dacă există un suflet bun poate să-mi scrie pe adresa: Gross Peter str. Masiniștilor nr. 9, Sibiu cod. 2400.

ANIVERSARE

● La aniversarea vîrstei de 45 de ani îi urez lui ARON GHEORGHE, la mulți ani!
R. Ioan

Teatrul de Stat Sibiu

ORGANIZEAZĂ CONCURS

în data de 15 februarie 1993, ora 10 pentru ocuparea postului de

CONTABIL PRINCIPAL

Cererile se depun la secretariatul instituției, telefon 092/41 31 14 sau 092/41 38 27. (40)

Sibiul în întrecere cu Phuket (Thailanda)

La recenta conferință de presă organizată de Oficiul Județean pentru Tineret și Sport, directorul acesteia, dl. prof. Dorin Nan a anunțat participarea Sibiului, alături de București, la concursul internațional „Challenge Day” („Ziua rivalității”).

Pornită din Canada, în anul 1984, în orașul Saskatoon, ideea acestei întreceri s-a bucurat de o largă răspundere în țara de origine, precum și de o rapidă adopțiune internațională, astfel că, în anul 1993, 20 de țări din patru continente, sub coordonarea TAFISA (Organizația Internațională a Sportului pentru Toti) vor deveni competitorii acestei ultime ediții.

Gîndită ca un eveniment sportiv de masă, vizînd promovarea interesului pentru mișcare și o viață activă, la care să participe un număr cît mai mare de locuitori ai unei comunități (sat, comună, oraș), aparținînd tuturor generațiilor și întregului spectru socio-profesional, „Ziua rivalității” propune o participare în cadrul a felurite sporturi, jocuri, dansuri etc.

În esență e vorba de prestarea neîntreruptă a unei activități fizice timp de 15 minute, permisă în diferite locuri de desfășurare (acasă, servicii, locuri de joacă, clu-

buri sportive, școli, grădinițe, zone verzi, centrul orașului, piețe), după care se va completa un formular ce va fi predat unor puncte de colectare a informațiilor. Data lui „Challenge Day” al acestui an este cea de miercuri, 26 mai 1993, înregistrarea concurenților făcîndu-se între orele 0 și 21. Din partea fiecărei țări participă două localități, România desemnînd Bucureștiul, care se va întreci cu Budapesta, și municipiul nostru, aflat în concurență cu orașul thailandez Phuket.

Alegerea Sibiului s-a datorat tradițiilor sale sportive și a existenței unei mentalități sănătoase și active față de mișcarea și activitățile fizice, precumpănitoare fiind, de asemenea, și condițiile sale naturale deosebite. La finalizarea alegerii Sibiului ca localitate participantă a fost necesar acceptul d-lui primar Sorin Serbu, care și l-a dat cu bunăvoință și încredere într-o comportare bună a concetățenilor săi.

Necesitînd cheltuirea a serioase energii organizatorice, ca și adoptarea unei tactici propagandistice eficiente, O.J.T.S. apelează la toate instituțiile și întreprinderile sibiene să facă lașă conșcu-

tă competiția. Amintim că firma „Impact” sprijină țările participante, gratuit și limitat oferînd materiale publicitare ca steaguri, șepci, postere, bluze. Se face, de asemenea apel la oferta a cît mai mulți sponsori locali în vederea susținerii acestei întreceri de mari dimensiuni.

Ștefan MIHAI

CUMPARARI

● Cumpăr: franci, șilingi, lire, forinți. Telefon 43 18 25.

● Cumpăr moară cu ciocane mijlocie pentru știuleți porumb și furaje cu site rezervă (Evenual fără motor). Tel. 092/56 19 77.

● Cumpăr talon Dacia 1310. Tel. 43 65 41.

● Cumpăr radio casetofoane defecte pentru piese de schimb și televizoare pe circuite defecte. Tel. 41 68 81.

CONDOLEANTE

● Sincere condoleanțe domnului director Hulea Ovidiu în clipele grele ale despărțirii de buna sa mamă.
Constantin Pircălăboiu

COMEMORARI

● S-au scurs 2 ani de la crimă și durere de cînd chipul drag cu inima caldă și bună își doarme somnul de veci, scumpul nostru frate, cumnat și unchi

CAROL HUZESCU

Dumnezeu să te odihnească în pace.

DECES

Sotia Otilia, copiii Ioan și Dorin, nora Ana și nepoțelele Anca și Gabriela anunță decesul celui care a fost un soț, tată și bunice de aleasă omenie
IOAN FILIP (51 ani)
Înmormîntarea va avea loc joi, 11 februarie 1993, ora 12 în satul Buia.

Zagreb — În alegerile generale de duminică, din Croația, primele rezultate arată victoria Partidului Național

INFORMATII

■ Teatrul „Radu Stanca” prezintă, pentru cei care încă nu au avut ocazia să vadă această piesă, în zilele de joi, vineri și sîmbătă de la orele 19, „Casa Bernardei Alba”. Sîntem convinși că după meritele aprecieri pe care piesa le-a obținut în cadrul emisiunii „Gong”, pe micul ecran, vinerea trecută, sibienii se vor apropia mai mult de scena sibliană. (G.B.)

■ Galeria „ATELIER” vă invită miercuri, 10 februarie 1993, ora 17, să onorați cu prezența dumneavoastră inaugurarea acesteia și întîlnirea cu artiștii plastici care expun la această primă expoziție.

Democrat, al președintelui Tudjman, care a cîștigat și în august anul trecut. Pe locul următor se clasează Partidul Național Liberal.

FLASH

■ UN NOU SUCCES AD POLIȚIEI ITALIENE. Urmărită de 13 ani Rosetta Kutovo — capul Camorrei napolitane (57 de ani) a fost arestată în suburbia Neapoleului. Rosetta avea o condamnare de 10 ani închisoare și a preluat conducerea de la fratele ei. Spre deosebire de Mafia, Camorra acceptă la conducere, femei.

■ CATASTROFA AERIANĂ. 130 de morți s-au înregistrat aproape de Teheran, după ciocnirea, luni, a unui avion de pasageri TU-134 cu un avion militar Suhoi 22. Avionul de pasageri zbura pe ruta: Teheran-Mashhad (nord-estul Iranului). Echipajul militar s-a salvat prin catapultare.

■ FLOTA MARITIMĂ A REPUBLICII MOLDOVA numără 4 nave și va avea în curînd 6 nave în portul Constanța.

■ AVIOANE ROMÂNEȘTE PENTRU SUA. Fabrica de avioane ROMAERO poate respira ușurată, după ce era amenințată cu falimentul. În perioada '94-'98 va livra 11 avioane ROMBAC 1-11, companiei americane Kin International Airliens.

Emil PORIMBE

Anunțurile de mică publicitate apar gratuit. Doritorii sînt rugați să decupeze cuponul, să-l completeze și să-l depună la redacția noastră sau să-l trimită prin poștă. Nu răspundem de autenticitatea datelor din anunțuri. Vă rugăm folosiți numai majuscule.

	C U P O N	
	Nume și prenume _____	B.I. _____
	Adresa: _____	Tel. _____
	Textul: _____	
